

ѣсть Папска та ѣресь, Лютиранска та ѣ Калвинска та.
 И три те тѣм ѣреси, ѣдна на дрѣга съ противни:
 Папство то, ѡсвѣнь шо ѣ напѣлено съ най вредителны
 съвѣрства, покорѣвася сѣбѣ на папскы те ѡпредѣ-
 ленїа въ ѡмѣтанье то на сѣво то Божїе: то претха-
 кѣвало догматъ атъ за свѣтаго Дѣха противѣ ѣсны
 те свидѣтельства, коїто свѣто Писанїе съдѣржава: то
 ѡнѣло чѣша та на Божественно то причащѣнїе ѡ мїрскы
 те, ѣ не ѣмъ прѣсѣба чтѣнїе то на свѣто Писанїе. То
 вѣрва нѣкой чистїтелный ѡгнь, ѡграся на своѣто ѡ-
 собенно мечтанїе: ѣ присвоѣа ѣдно владычество, неиз-
 вѣстно въ Благовѣстїе то, гѣни съ ѡгънь ѣ съ сѣва всѣ
 дни, коїто не съ съгласны съ нѣго. Лютераны те ѣ Кал-
 винны те не ѡдѣвнѣ съ сѣ ѡтрѣзнали ѡ Папство то
 презъ Лютера ѣ Калвина, коїто поѣвече страсть та въз-
 вѣдила ѣ дѣїствѣвала камъ тѣзи новны, нѣжели
 дрѣго нѣро. Онї ѣщѣ да ѡвѣгнѣтъ Папскы те съ-
 евѣрїа та ѡхвѣрили съ тѣхъ наеднѣ ѣ Апостолскы
 те преданїа та. Тїн ѡвнѣ задѣржали мнѣнїе то на
 западна та цѣрква за ѣсхожденїе то на Дѣха свѣтаго.
 И ѡсвѣнъ тоѣ съѣтъ противѣ на свѣто Писанїе за
 тайна та на причащѣнїе то ѣ за дрѣгы те тайны. Лю-
 тераны те при тоѣ присвоѣвѣтъ бездѣсѣнїе ѣ на тѣ-
 ло то Хрїстовѣ, коѣто ѣ ѡсобенно своѣство сѣмѣ на
 Божество то. ѣ Калвини те покорѣвѣтъ челоѣческы
 те дѣла подъ нѣкое немнѣемо предѣпредѣленїе.

За ѣстина та на Грѣкорвссїй-
 ска та цѣрква.